

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 764/2008

(2008. gada 9. jūlijs),

ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi
tirgotiem produktiem, un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 3052/95/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā
37. un 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Iekšējais tirgus ir telpa bez iekšējām robežām, kurā preču brīvu apriti nodrošina Līgums, kas aizliedz pasākumus, kuru sekas ir līdzvērtīgas kvantitatīviem importa ierobežojumiem. Šis aizliegums attiecas uz jebkuru valsts pasākumu, kas var tieši vai netieši, faktiski vai iespējami kavēt Kopienas iekšējo preču tirdzniecību.

(2) Iespējams, ka nesaskaņotu tiesību aktu gadījumā dalībvalstu kompetentās iestādes var nelikumīgi radīt šķēršļus preču brīvai apritei starp dalībvalstīm, produktiem, kurus likumīgi tirgo citās dalībvalstīs, piemērojot tehniskus noteikumus, ar kuriem nosaka obligātas prasības šiem produktiem, tostarp prasības attiecībā uz nosaukumu, formu, izmēru, svaru, sastāvu, noformējumu, marķējumu un iepakojumu. Šādu tehnisku noteikumu piemērošana produktiem, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, var būt pretrunā EK Līguma 28. un 30. pantam, pat ja šādus tehniskus noteikumus bez izšķirības piemēro pilnīgi visiem produktiem.

(3) Savstarpējas atzīšanas princips, kas izriet no Tiesas judikatūras, ir viens no līdzekļiem, kā iekšējā tirgū nodrošināt preču brīvu apriti. Savstarpēju atzīšanu piemēro produktiem, uz kuriem neattiecas Kopienas saskaņošanas tiesību akti, vai arī tādiem produktu aspektiem, kas neietilpst šādu tiesību aktu jomā. Saskaņā ar šo principu dalībvalsts nevar aizliegt tās teritorijā pārdot produktus, ko likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, pat ja tie ir ražoti saskaņā ar tehniskiem noteikumiem, kas atšķiras no noteikumiem, kas jāievēro attiecībā uz vietējiem produktiem. Šā principa vienīgie izņēmumi ir ierobežojumi, kas balstās uz Līguma 30. pantā minēto pamatojumu vai citām primārām sabiedriskas nozīmes prasībām un ir proporcionāli izvirzītajam mērķim.

(4) Vēl aizvien pastāv vairākas problēmas saistībā ar savstarpējas atzīšanas principa pareizu piemērošanu dalībvalstīs. Tādēļ ir jāizveido procedūras, kas samazinātu iespēju valstu tehniskiem noteikumiem radīt nelikumīgus šķēršļus preču brīvai apritei dalībvalstīs. Šādu procedūru trūkums dalībvalstīs rada papildu šķēršļus preču brīvai apritei, jo nerodina uzņēmumus pārdot produktus, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, tās dalībvalsts teritorijā, kas piemēro šos noteikumus. Apsekojumi liecina, ka daudzi uzņēmumi, un jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), vai nu pielāgo savus produktus, lai tie atbilstu dalībvalstu tehniskajiem noteikumiem, vai arī atturas no produktu tirdzniecības šajās dalībvalstīs.

(5) Arī kompetentām iestādēm nav atbilstīgu procedūru tehnisko noteikumu piemērošanai konkrētiem produktiem, kurus likumīgi tirgo kādā dalībvalstī. Šādu procedūru trūkums tām neļauj novērtēt produktu atbilstību saskaņā ar Līgumu.

(6) Padomes 1999. gada 28. oktobra Rezolūcijā par savstarpēju atzīšanu teikts ⁽³⁾, ka ne vienmēr uzņēmēji un pilsoņi pilnīgi un atbilstīgi izmantojuši savstarpējās atzīšanas principu, jo tie nav bijuši pietiekami informēti par šo principu un tā

⁽¹⁾ OV L 20, 16.5.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmums.

⁽³⁾ OV C 141, 19.5.2000., 5. lpp.

- darbības sekām. Rezolūcijā dalībvalstis bija aicinātas izstrādāt atbilstīgus pasākumus, ar kuriem uzņēmējiem un pilsoņiem izveidotu efektīvu savstarpējās atzišanas sistēmu, *inter alia*, efektīvi izskatot uzņēmēju un pilsoņu pieprasījumus un ātri atbildot uz šiem pieprasījumiem.
- (7) 2007. gada 8. un 9. marta Eiropadome uzsvēra, cik svarīgi ir dot jaunu impulsu iekšējam preču tirgum, stiprinot savstarpēju atzišanu, vienlaikus nodrošinot augstu drošības un patērētāju aizsardzības līmeni. 2007. gada 21. un 22. jūnija Eiropadome uzsvēra, ka turpmāka četru brīvību (preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte) stiprināšana iekšējā tirgū un tā darbības uzlabošana joprojām ir ļoti svarīga izaugsmei, konkurētspējai un nodarbinātībai.
- (8) Netraucētai preču iekšējā tirgus darbībai ir nepieciešami atbilstīgi un pārredzami līdzekļi, lai atrisinātu problēmas, kas rodas no kādas dalībvalsts tehnisko noteikumu piemērošanas konkrētiem produktiem, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī.
- (9) Šai regulai nebūtu jāskar turpmāku tehnisko noteikumu saskaņošana, attiecīgā gadījumā, nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību.
- (10) Šķēršļus tirdzniecībai var radīt arī cita veida pasākumi, uz kuriem attiecas Līguma 28. un 30. panta darbības joma. Šādi pasākumi ir, piemēram, tehniskie parametri, kas izstrādāti publiskā iepirkuma procedūrām, vai pienākums lietot valsts valodu. Tomēr šādiem pasākumiem nevajadzētu būt tehniskiem noteikumiem šīs regulas nozīmē, un tādējādi tiem nebūtu jāietilpst tās darbības jomā.
- (11) Tehniskos noteikumus šīs regulas nozīmē dažreiz piemēro, izmantojot obligātās iepriekšējās atļaujas procedūras vai to laikā, kuras izstrādātas atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem un saskaņā ar kurām dalībvalsts kompetentai iestādei pēc iesniedzēja pieteikuma būtu jādod oficiāls apstiprinājums, pirms produktu vai produkta veidu laiž tirgū šajā dalībvalstī vai tās daļā. Šāda procedūra ierobežo preču brīvu apriti. Tādējādi, lai obligātā iepriekšējās atļaujas procedūra atbilstu pamatprincipam, kas nosaka preču brīvu apriti iekšējā tirgū, tai būtu jātiecas ievērot Kopienas tiesību aktos nostiprinātās sabiedrības intereses un tai vajadzētu būt nediskriminējošai un samērīgai, proti, tai vajadzētu būt piemērotai, lai nodrošinātu izvīrītā mērķa sasniegšanu un paredzēt vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi tā sasniegšanai. Šīs procedūras atbilstība proporcionālītātes principam būtu jāizvērtē, ņemot vērā Tiesas judikatūrā paustos apsvērumus.
- (12) Prasībai, ka produkta laišanai tirgū nepieciešama iepriekšēja atļauja, kā tādai nebūtu jārada tehnisks noteikums šīs regulas nozīmē, lai lēmumam, ar kuru produktu izslēdz no tirgus vai izņem no apgrozības, tādēļ ka tam nav derīgas iepriekšējās atļaujas, nevajadzētu būt lēmumam, uz ko attiecas šī regula. Tomēr, ja ir iesniegts šādas obligātas iepriekšējās atļaujas pieteikums, jebkāds turpmāks lēmums noraidīt šo pieteikumu, pamatojoties uz tehnisku noteikumu, būtu jāpieņem saskaņā ar šo regulu, lai pieteikuma iesniedzējs gūtu labumu no šajā regulā paredzētās procesuālās aizsardzības.
- (13) Valsts tiesu spriedumi, kuros tiek izvērtēta to gadījumu likumība, kad tehniska noteikuma piemērošanas dēļ produkti, kas likumīgi tirgoti kādā dalībvalstī, netiek ielaisti tirgū citā dalībvalstī vai tiem tiek piemērotas sankcijas, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (14) Ieroči ir produkti, kas var radīt nopietnus draudus personu veselībai un drošībai, kā arī dalībvalstu sabiedriskai drošībai. Lai nodrošinātu veselības aizsardzību, personu drošību un noziedzības novēršanu, vairākiem konkrēta tipa ieročiem, kurus likumīgi tirgo kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī varētu piemērot ierobežojošus pasākumus. Šādos pasākumos varētu ietilpt īpašas kontroles un atļaujas, pirms ieročus, kurus likumīgi tirgo vienā dalībvalstī, laiž citas dalībvalsts tirgū. Tādēļ dalībvalstīm būtu jādod atļauja aizkavēt to, ka ieročus laiž to tirgos, kamēr pilnībā nav izpildītas to valsts procesuālās prasības.
- (15) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību ⁽¹⁾ nosaka, ka tikai drošus produktus var laist tirgū, un paredz ražotājiem un izplatītājiem pienākumus attiecībā uz produktu drošību. Ar šo direktīvu iestādēm ir ļauts uzreiz aizliegt jebkuru bīstamu produktu vai arī uz laiku, kas vajadzīgs dažādu drošības novērtējumu, pārbaužu un kontroles veikšanai, pagaidām aizliegt produktu, kas varētu būt bīstams. Tā arī dod iestādēm tiesības rīkoties pēc vajadzības, lai nekavējoties veiktu nepieciešamos pasākumus, piemēram, kādi paredzēti tās 8. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunktā, gadījumā, ja produkts rada nopietnu apdraudējumu. Tādējādi no šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz pasākumi, kurus veic dalībvalstu kompetentās iestādes, īstenojot minētās direktīvas 8. panta 1. punkta d) līdz f) apakšpunktu un 8. panta 3. punktu.

⁽¹⁾ OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.

- (16) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, ir, *inter alia*, izveidota ātrās reaģēšanas sistēma, lai ziņotu par tiešu vai netiešu risku cilvēka veselībai, kas rodas saistībā ar pārtiku vai barību ⁽¹⁾. Tas uzliek dalībvalstīm pienākumu nekavējoties paziņot Komisijai, izmantojot ātrās reaģēšanas sistēmu, par ikvienu pasākumu, ko tās pieņem un kā mērķis ir ierobežot pārtikas vai barības laišanu tirgū vai panākt, ka pārtiku vai barību izņem no tirgus vai saņem atpakaļ no patērētāja, lai aizsargātu cilvēku veselību, un kas jāveic ātri. Tāpēc pasākumi, kurus veic dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar minētās regulas 50. panta 3. punkta a) apakšpunktu un 54. pantu, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (17) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽²⁾, ir paredzēti noteikumi par oficiālās kontroles veikšanu, kas vajadzīga, lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem, kuri jo īpaši paredzēti, lai novērstu, likvidētu vai līdz pieņemamam līmenim samazinātu risku, kam tiešā veidā vai vides ietekmē ir pakļauti cilvēki un dzīvnieki, kā arī garantētu godprātīgu praksi dzīvnieku barības un pārtikas tirdzniecībā un aizsargātu patērētāju intereses, un tas ietver dzīvnieku barības un pārtikas marķēšanu un citus patērētāju informēšanas veidus. Ar to nosaka konkrētu procedūru, kas nodrošina, ka uzņēmēji novērš neatbilstību pārtikas un barības, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem. Tāpēc pasākumi, kurus veic dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar minētās regulas 54. pantu, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas. Tomēr uz kompetento iestāžu pieņemtajiem vai paredzētajiem uz valsts tehniskajiem noteikumiem balstītajiem pasākumiem, ciktāl tie neskar Regulas (EK) Nr. 882/2004 mērķus, būtu jāattiecinā šī regula.
- (18) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/49/EK (2004. gada 29. aprīlis) par drošību Kopienas dzelzceļos (Dzelzceļa drošības direktīva) ⁽³⁾ paredz kārtību, kā piešķirama atļauja, lai nodotu ekspluatācijā dzelzceļa ritošo sastāvu, ir pieļaujama konkrētu dalībvalsts noteikumu piemērošana. Tādēļ kompetento iestāžu veiktie pasākumi saskaņā ar minētās direktīvas 14. pantu būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (19) Padomes Direktīva 96/48/EK (1996. gada 23. jūlijs) par Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/16/EK (2001. gada 19. marts) par Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību ⁽⁵⁾ paredz sistēmu un darbību pakāpenisku saskaņošanu, pakāpeniski pieņemot tehniskās specifikācijas attiecībā uz savstarpēju izmantojamību. Sistēmas un savstarpējas izmantojamības komponenti, kas ietilpst minēto direktīvu darbības jomā, tādēļ būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (20) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību ⁽⁶⁾, izveido akreditācijas sistēmu, kas nodrošina atbilstības novērtēšanas struktūru kompetences līmeņa savstarpēju atzīšanu. Tādēļ dalībvalstu kompetentām iestādēm, pamatojoties uz kompetences trūkumu, turpmāk nevajadzētu atteikt pārbaudes ziņojumus un sertifikātus, ko izsniegusi akreditēta atbilstības novērtēšanas struktūra. Turklāt dalībvalstis saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem var pieņemt pārbaudes ziņojumus un sertifikātus, ko izsniegušas citas atbilstības novērtēšanas struktūras.
- (21) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, kā arī attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem ⁽⁷⁾, uzliek dalībvalstīm par pienākumu paziņot Komisijai un citām dalībvalstīm par jebkuru tehnisku noteikumu projektu, kas attiecas uz jebkādiem produktiem, tostarp lauksaimniecības un zivju produktiem, kā arī par iemesliem, kāpēc tāda tehnisku noteikumu pieņemšana ir nepieciešama. Tomēr ir jānodrošina, ka pēc šādu tehnisku noteikumu pieņemšanas atsevišķos ar konkrētiem produktiem saistītos gadījumos pareizi piemēro savstarpējas atzīšanas principu. Šī regula nosaka kārtību, kādā savstarpējas atzīšanas principu piemēro atsevišķos gadījumos, paredzot galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei pienākumu pierādīt tehnisko vai zinātnisko pamatojumu

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 202/2008 (OV L 60, 5.3.2008., 17. lpp.).

⁽²⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 235, 17.9.1996., 6. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2007/32/EK (OV L 141, 2.6.2007., 63. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 110, 20.4.2001., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2007/32/EK.

⁽⁶⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 30. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/96/EK (OV L 363, 20.12.2006., 81. lpp.).

- tam, kāpēc konkrēto produktu tā pašreizējā formā nedrīkst tirgot galamērķa dalībvalstī saskaņā ar Līguma 28. un 30. pantu. Šīs regulas kontekstā pierādījums nebūtu jāsaprot kā tiesisks pierādījums. Šīs regulas kontekstā dalībvalstu iestādēm nav obligāti jāpamato tehniskais noteikums pats par sevi. Tomēr tām, kā noteikts šajā regulā, būtu jāpamato tehniskā noteikuma iespējamā piemērošana attiecībā uz produktu, ko likumīgi tirgo citā dalībvalstī.
- (22) Atbilstīgi savstarpējas atzišanas principam ar šajā regulā noteikto procedūru būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes katru reizi, balstoties uz attiecīgiem pieejamiem tehniskiem vai zinātniskiem elementiem, paziņo attiecīgajam uzņēmējam, ka pastāv sevišķi svarīgi sabiedrības interešu apsvērumi piemērot valsts tehniskos noteikumus minētajam produktam vai attiecīgā produkta veidam un ka nedrīkst izmantot mazāk stingrus pasākumus. Ar rakstisku piezīmi konkrētam uzņēmējam būtu jāļauj komentēt visus būtiskos aspektus paredzētajā lēmumā, kas ierobežo piekļuvi tirgum. Nekas neliedz kompetentai iestādei rīkoties pēc komentāru saņemšanai noteiktā termiņa beigām, ja atbilde no uzņēmēja nav saņemta.
- (23) Konceptija "sevišķi svarīgi sabiedrības interešu apsvērumi", uz ko atsaucas daži šīs regulas noteikumi, ir izvēsta konceptija, kas izveidota Tiesas judikatūrā saistībā ar Līguma 28. un 30. pantu. Šī konceptija, *inter alia*, ietver fiskālās uzraudzības efektivitāti, komercdarbības godīgumu, patērētāju aizsardzību, vides aizsardzību, preses dažādības saglabāšanu un nopietnu apdraudējumu sociālā nodrošinājuma sistēmas finansiālajam līdzsvaram. Šādi sevišķi svarīgi sabiedrības interešu apsvērumi var pamatot to, ka kompetentās iestādes piemēro tehniskos noteikumus. Tomēr šāda piemērošana nedrīkstētu izpausties kā patvaļīga diskriminācija vai slēpti tirdzniecības ierobežojumi dalībvalstu starpā. Turklāt vienmēr būtu jāievēro proporcionalitātes princips, ņemot vērā to, vai kompetentās iestādes patiešām ir izvēlējušās vismazāk ierobežojošo pasākumu.
- (24) Dalībvalsts kompetentajai iestādei, piemērojot šajā regulā noteikto procedūru, nevajadzētu izņemt no tirdzniecības tādu produktu vai produkta veidu vai ierobežot to laišanu tirgū, ko likumīgi tirgo citā dalībvalstī. Tomēr ir atbilstīgi, ka kompetentā iestāde varētu pieņemt šādus pagaidu pasākumus, ja nepieciešama ātra iejaukšanās, lai novērstu kaitējumu lietotāju drošībai un veselībai. Šādus pagaidu pasākumus kompetentā iestāde var pieņemt arī tādēļ, lai novērstu tāda produkta laišanu tirgū, uz kura ražošanu un tirdzniecību attiecas pilnīgs aizliegums sabiedrības morāles vai sabiedrības drošības apsvērumu dēļ, tostarp – lai novērstu noziedzību. Tāpēc dalībvalstīm šādos apstākļos būtu jāatļauj jebkurā šajā regulā noteiktās procedūras posmā uz laiku savās teritorijās apturēt šādu produktu vai produkta veidu tirdzniecību.
- (25) Visos lēmumos, uz kuriem šī regula attiecas, būtu jānorāda pieejamie pārsūdzības līdzekļi, lai uzņēmēji varētu iesniegt prasību attiecīgās valsts kompetentā tiesā.
- (26) Turklāt ir lietderīgi uzņēmēju informēt par to, kādi ārpustiesas risinājuma mehānismi ir pieejami, piemēram, sistēma SOLVIT, lai novērstu juridisku nenoteiktību un tiesu izdevumus.
- (27) Ja kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu izslēgt produktu no tirgus, balstoties uz tehniskiem noteikumiem saskaņā ar šajā regulā minētajām procesuālajām prasībām, šīs regulas prasības neattiecas uz jebkādu turpmāku darbību, kas balstās uz minēto lēmumu un uz to pašu minēto noteikumu.
- (28) Ir svarīgi, lai iekšējā preču tirgū būtu nodrošināta pieeja valstu tehniskajiem noteikumiem un uzņēmumi, jo īpaši MVU, tādējādi varētu ievākt uzticamu un precīzu informāciju par spēkā esošajiem tiesību aktiem.
- (29) Tāpēc ir jāisteno administratīvās vienkāršošanas principi, *inter alia*, izveidojot produktu informācijas punktu sistēmu. Tam būtu jānotiek tā, lai nodrošinātu, ka uzņēmumi var piekļūt informācijai pārredzamā un pareizā veidā, lai varētu izvairīties no valstu tehnisko noteikumu radītas kavēšanās, izmaksām un nelabvēlīgām sekām.
- (30) Lai sekmētu preču brīvu apriti, produktu informācijas punktiem vajadzētu sniegt bezmaksas informāciju par to tehniskajiem noteikumiem un par savstarpējas atzišanas principa piemērošanu produktu jomā. Produktu informācijas punktiem vajadzētu nodrošināt atbilstīgas iekārtas un personālu, un tie būtu jānodrošina padarīt informāciju pieejamu ar tīmekļa vietnes palīdzību, kā arī citās Kopienas valodās. Produktu informācijas punktiem vajadzētu arī nodrošināt iespēju sniegt uzņēmējiem papildu informāciju vai apsvērumus šajā regulā noteiktās procedūras laikā. Par pārējo informāciju ražošanas informācijas punkti var paredzēt maksu, kas atbilst šādas informācijas izmaksām.
- (31) Tā kā produktu informācijas punktu izveidei nevajadzētu skart funkciju sadalījumu starp kompetentajām iestādēm dalībvalstu normatīvajā sistēmā, būtu jārada iespēja dalībvalstīm izveidot produktu informācijas punktus atbilstīgi reģionālām vai vietējām kompetences sfērām. Dalībval-

stīm būtu jāvar uzticēt produktu informācijas punkta lomu esošajiem informācijas punktiem, kas izveidoti saskaņā ar citiem Kopienas instrumentiem, lai neradītu pārāk daudz informācijas punktu un vienkāršotu administratīvās procedūras. Dalībvalstīm turklāt būtu jāvar uzticēt produktu informācijas punkta lomu ne tikai esošajiem administratīvo iestāžu dienestiem, bet arī valsts SOLVIT centriem, tirdzniecības palātām, profesionālām organizācijām un privātām struktūrām, lai nepalielinātu administratīvās izmaksas uzņēmumiem un kompetentām iestādēm.

(32) Dalībvalstis un Komisija būtu jābudina cieši sadarboties, lai sekmētu produktu informācijas punktos nodarbinātā personāla apmācību.

(33) Ņemot vērā Eiropas elektroniskās pārvaldības pakalpojumu un to pamatā esošo savietojamo telemātikas tīklu attīstību un izstrādi, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 2004/387/EK (2004. gada 21. aprīlis) par Eiropas elektroniskās pārvaldības pakalpojumu savietojamības nodrošināšanu valsts pārvaldes iestādēm, uzņēmumiem un pilsoņiem (IDABC) ⁽¹⁾ būtu jāparedz informācijas apmaiņas elektroniskas sistēmas izveides iespēja starp produktu informācijas punktiem.

(34) Lai sniegtu informāciju par šīs regulas piemērošanu, uzlabotu informētību par preču iekšējā tirgus darbību nesaskaņotajās nozarēs un nodrošinātu, ka dalībvalstu kompetentās iestādes pienācīgi piemēro savstarpējas atzīšanas principu, būtu jāizveido uzticams un efektīvs uzraudzības un novērtēšanas mehānisms. Šādam mehānismam nebūtu jāparedz nekas vairāk, kā nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.

(35) Šī regula ir piemērojama tikai produktiem vai īpašiem produktu elementiem, uz ko neattiecas Kopienas saskaņošanas pasākumi, ar kuriem paredzēts novērst tādus šķēršļus tirdzniecībai starp dalībvalstīm, kas izriet no atšķirīgiem tehniskiem noteikumiem. Šādu saskaņošanas pasākumu noteikumi bieži ir pilnīgi, un tādā gadījumā dalībvalstis nevar aizliegt, ierobežot vai kavēt savā teritorijā laist tirgū produktus, kas atbilst minētajiem pasākumiem. Daži Kopienas saskaņošanas pasākumi tomēr ļauj dalībvalstīm to teritorijā paredzēt papildu tehniskos nosacījumus produkta laišanai tirgū. Uz šādiem papildu nosacījumiem var attiecināt Līguma 28. un 30. pantu un šīs regulas noteikumus. Šīs regulas efektīvai īstenošanai tādējādi ir lietderīgi, ka Komisijai būtu jāizveido orientējošs neizsmeļošs tādu produktu saraksts, uz kuriem Kopienas mērogā neattiecas saskaņošana.

(36) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 3052/95/EK (1995. gada 13. decembris), ar ko nosaka informācijas

apmaiņas procedūru par valsts pasākumiem, atkāpjoties no preču brīvas aprites principa Kopienā ⁽²⁾, dibinātā uzraudzības shēma nav sevi attaisnojusi, tāpēc ka tās īstenošana nav sniegusi Komisijai pietiekami daudz informācijas, lai noteiktu nozares, kur, iespējams, būtu nepieciešama saskaņošana. Tā arī nav devusi konkrētu brīvas aprites problēmu ātru risinājumu. Tādēļ Lēmums Nr. 3052/95/EK būtu jāatceļ.

(37) Ir atbilstīgi noteikt pārejas periodu šīs regulas piemērošanai, lai kompetentās iestādes varētu pielāgoties tajā noteiktajām prasībām.

(38) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, tehnisku šķēršļu novēršanu preču brīvai aprītei starp dalībvalstīm, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

(39) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽³⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. NODAĻA

PRIEKŠMETS UN DARBĪBAS JOMA

1. pants

Priekšmets

1. Šīs regulas mērķis ir stiprināt iekšējā tirgus darbību, uzlabojot preču brīvu apriti.

2. Ar šo regulu nosaka tos noteikumus un procedūras, kas kādas dalībvalsts kompetentām iestādēm jāievēro, pieņemot vai plānojot pieņemt 2. panta 1. punktā minētu lēmumu, kas kavētu citā dalībvalstī likumīgi tirgotu produktu brīvu apriti, un uz ko attiecas Līguma 28. pants.

⁽²⁾ OV L 321, 30.12.1995., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽¹⁾ OV L 144, 30.4.2004., 62. lpp.

3. Regula arī nosaka produktu informācijas punktu izveidi dalībvalstīs, lai veicinātu šīs regulas 1. punktā noteiktā mērķa izpildi.

lietošanas vai iznīcināšanas prasības, ja tās var būtiski ietekmēt produkta vai produkta veida sastāvu, īpašības vai tirdzniecību.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro administratīviem lēmumiem, kas adresēti uzņēmējam un kas pieņemti vai ko paredzēts pieņemt, pamatojoties uz tehnisku noteikumu saskaņā ar 2. punktu attiecībā uz visiem produktiem, tostarp lauksaimniecības un zivju produktiem, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, un ja šā lēmuma tieša vai netieša ietekme ir jebkas no turpmāk minētā:

- a) aizliegums laist tirgū šo produktu vai šā produkta veidu;
- b) attiecīgā produkta vai šā produkta veida pārveide vai papildu pārbaude, pirms to var laist vai tam var ļaut atrasties tirgū;
- c) šā produkta vai produkta veida izņemšana no tirgus.

Pirmās daļas b) apakšpunktā produkta vai produkta veida pārveide ir kāda produkta vai kāda produkta veida jebkāda vienas vai vairāku īpašību pārveide, kuras minētas 2. punkta b) apakšpunkta i) punktā.

2. Šajā regulā tehnisks noteikums ir jebkurš dalībvalsts normatīvs vai administratīvs akts:

- a) uz ko neattiecas saskaņošana Kopienas mērogā; un
- b) kas aizliedz produkta vai produkta veida tirgošanu attiecīgajā dalībvalstī vai kas ir obligāti jāievēro, ja produktu vai produkta veidu tirgo šīs dalībvalsts teritorijā, un kas nosaka kādu no šiem kritērijiem:
 - i) šā produkta vai produkta veida nepieciešamās īpašības, piemēram, kvalitātes līmeni, darbību vai drošību, vai izmērus, tostarp prasības, kas piemērojamas produktam vai produkta veidam attiecībā uz nosaukumu, ar kuru produktu pārdod, terminoloģiju, simboliem, pārbaudēm un pārbaudžu metodēm, iesaiņojumu, marķēšanu vai etiķetēšanu, vai
 - ii) visas pārējās prasības, kas izvirzītas produktam vai produkta veidam, lai aizsargātu patērētājus vai vidi, un kas ietekmē produkta aprites ciklu pēc tā laišanas tirgū, piemēram, izmantošanas, pārstrādes, atkārtotas

3. Šī regula neattiecas uz:

- a) valsts tiesu pieņemtiem lēmumiem;
- b) lēmumiem, ko pieņem tiesībaizsardzības iestādes izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas laikā, kas attiecas uz terminoloģiju, simboliem vai jebkādu citu materiālu atsauci un nekonstitucionālām vai kriminālām organizācijām, rasistiska vai ksenofobiska rakstura pārkāpumiem.

3. pants

Saistība ar citiem Kopienas tiesību aktu noteikumiem

1. Šo regulu nepiemēro sistēmām vai savstarpējas izmantojamības komponentiem, kas iekļauti Direktīvas 96/48/EK un Direktīvas 2001/16/EK darbības jomā.

2. Šo regulu nepiemēro, ja dalībvalstu iestādes piemēro pasākumus saskaņā ar:

- a) Direktīvas 2001/95/EK 8. panta 1. punkta d) līdz f) apakšpunktu un 8. panta 3. punktu;
- b) Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. panta 3. punkta a) apakšpunktu un 54. pantu;
- c) Regulas (EK) Nr. 882/2004 54. pantu;
- d) Direktīvas 2004/49/EK 14. pantu.

2. NODAĻA

TEHNISKA NOTEIKUMA PIEMĒROŠANAS PROCEDŪRA

4. pants

Informācija par produktu

Ja kāda kompetentā iestāde iesniedz produktu vai produkta veidu pārbaudei, lai noteiktu, vai pieņemt 2. panta 1. punktā minēto lēmumu, tā, pienācīgi ņemot vērā proporcionalitātes principu, var pieprasīt saskaņā ar 8. pantu noteiktajam uzņēmējam jebko no turpmāk minētā, konkrēti:

- a) attiecīgu informāciju par minētā produkta vai produkta veida īpašībām;

- b) attiecīgu un viegli pieejamu informāciju par produkta likumīgu tirdzniecību citā dalībvalstī.

5. pants

Akreditētu atbilstības novērtējuma struktūru kompetences līmeņa savstarpēja atzišana

Sertifikātus vai pārbaudes ziņojumus, ko izdevusi atbilstības novērtēšanas struktūra, kas akreditēta attiecīgajā atbilstības novērtējuma darbības jomā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008, dalībvalstis neatsakās pieņemt ar minētās struktūras kompetenci saistītu iemeslu dēļ.

6. pants

Tehniska noteikuma piemērošanas vajadzības novērtējums

1. Ja kādas dalībvalsts kompetentā iestāde paredz pieņemt lēmumu atbilstīgi 2. panta 1. punktam, tā nosūta saskaņā ar 8. pantu noteiktajam uzņēmējam rakstisku paziņojumu par savu nodomu, norādot konkrēto tehnisko noteikumu, kas būs lēmuma pamatā, un izklāstot attiecīgo tehnisko vai zinātnisko pierādījumu:

- a) ka paredzētais lēmums ir pamatots uz vienu no Līguma 30. pantā minētajiem sabiedriskas nozīmes apsvērumiem vai atsaucas uz citu primāru sabiedriskas nozīmes apsvērumu, un
- b) paredzētais lēmums ir atbilstīgs tam, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, un tajā paredz tikai tādus nosacījumus, kas vajadzīgi, lai šādu mērķi sasniegtu.

Visus paredzētos lēmumus balsta uz minētā produkta vai produkta veida īpašībām.

Attiecīgais uzņēmējs pēc šāda paziņojuma saņemšanas var vismaz divdesmit darbdienu laikā iesniegt komentārus. Paziņojumā norāda termiņu, līdz kuram var iesniegt komentārus.

2. Visus 2. panta 1. punktā minētos lēmumus pieņem un par tiem paziņo attiecīgajam uzņēmējam un Komisijai 20 darbdienu laikā no dienas, kad beidzas termiņš komentāru saņemšanai no uzņēmēja, kā minēts šā panta 1. punktā. Lēmumā pienācīgi ņem vērā šos komentārus un izklāsta tā iemeslus – tostarp, kādēļ noraidīti uzņēmēja izvirzītie argumenti, ja tādi ir, kā arī šā panta 1. punktā minēto tehnisko vai zinātnisko pierādījumu.

Ja to attaisno jautājuma sarežģītība, kompetentā iestāde var tikai vienreiz pagarināt pirmajā daļā minēto laikposmu par ne vairāk

kā 20 darbdienu. Minētais termiņa pagarinājums ir atbilstīgi pamatots, un uzņēmējam par to paziņo pirms sākotnējā termiņa beigām.

Visos 2. panta 1. punktā minētajos lēmumos min arī pieejamos pārsūdzības līdzekļus atbilstīgi attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem un šiem pārsūdzības līdzekļiem piemērojamos termiņus. Šādus lēmumus var pārsūdzēt valsts tiesās vai citās pārsūdzības struktūrās.

3. Ja pēc rakstiska paziņojuma iesniegšanas saskaņā ar šā panta 1. punktu kompetentā iestāde nolēmj nepieņemt lēmumu atbilstīgi 2. panta 1. punktam, tā nekavējoties informē attiecīgo uzņēmēju.

4. Ja kompetentā iestāde nepaziņo uzņēmējam par 2. panta 1. punktā minēto lēmumu 2. punktā noteiktajā laikposmā, uzskata, ka produktu šajā dalībvalstī tirgo likumīgi, ciktāl tas attiecas uz 1. punktā minētā tehniskā noteikuma piemērošanu.

7. pants

Produkta tirdzniecības pagaidu apturēšana

1. Šajā nodaļā noteiktās procedūras laikā kompetentā iestāde uz laiku neaptur minētā produkta vai produkta veida tirdzniecību, izņemot, ja atbilst kāds no šiem nosacījumiem:

- a) minētais produkts vai produkta veids parastos vai saprātīgi paredzamos lietošanas apstākļos nopietni apdraud lietotāju drošību un veselību; vai
- b) produkta vai produkta veida tirdzniecība dalībvalstī parasti ir aizliegta, pamatojoties uz sabiedrības morāles vai drošības apsvērumiem.

2. Attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties informē saskaņā ar 8. pantu noteikto uzņēmēju un Komisiju par šā panta 1. punktā minēto apturēšanu. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos gadījumos paziņojumam pievieno tehnisku vai zinātnisku pamatojumu.

3. Produkta tirdzniecības apturēšanu saskaņā ar šo pantu var pārsūdzēt valsts tiesā vai citās pārsūdzības struktūrās.

8. pants

Informācija uzņēmējam

Atsauces uz uzņēmējiem 4., 6. un 7. pantā uzskata par atsaucēm:

- a) uz produkta izgatavotāju, ja tas veic uzņēmējdarbību Kopienā, un jebkuru citu personu, kas produktu laidusi tirgū vai prasa kompetentajai iestādei ļaut laist produktu tirgū, vai

- b) uz ražotāja pārstāvi, ja ražotājs neveic uzņēmējdarbību Kopienā, vai, ja nav ražotāja pārstāvja, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, – uz produkta importētāju tādos gadījumos, kad kompetentā iestāde nevar noteikt neviena a) punktā minētā uzņēmēja identitāti un kontaktinformāciju; vai
- c) uz citu speciālistu piegādes ķēdē, ja viņa darbība neietekmē nevienu no produkta īpašībām, uz ko attiecas tehniskais noteikums, kuru piemēro produktam, tādos gadījumos, kad kompetentā iestāde nevar noteikt neviena a) un b) punktā minētā uzņēmēja identitāti un kontaktinformāciju;
- d) uz jebkuru speciālistu piegādes ķēdē, kura darbība neietekmē nevienu no produkta īpašībām, uz ko attiecas tehniskais noteikums, kuru piemēro produktam, tādos gadījumos, kad kompetentā iestāde nevar noteikt neviena a), b) un c) punktā minētā uzņēmēja identitāti un kontaktinformāciju.

3. NODAĻA

PRODUKTU INFORMĀCIJAS PUNKTI

9. pants

Produkta informācijas punktu izveide

1. Dalībvalstis savās teritorijās izraugās produktu informācijas punktus un paziņo to kontaktinformāciju citām dalībvalstīm un Komisijai.
2. Komisija sagatavo un regulāri atjaunina produktu informācijas punktu sarakstu un publicē to Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Komisija arī nodrošina šīs informācijas pieejamību tīmekļa vietnē.

10. pants

Uzdevumi

1. Produktu informācijas punkti pēc, *inter alia*, uzņēmēja vai citas dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz šādu informāciju:
- a) tehniskos noteikumus, kurus piemēro konkrētam produkta veidam teritorijā, kurā produktu informācijas punkts veic uzņēmējdarbību, un informāciju par to, vai saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem minētajam produkta veidam ir nepieciešama iepriekšēja atļauja, kā arī informāciju par savstarpējas atzīšanas principu un šīs regulas piemērošanu minētās dalībvalsts teritorijā;
- b) kompetento iestāžu kontaktdatus attiecīgajā dalībvalstī, lai ar tām varētu sazināties tieši, tostarp to iestāžu datus, kas atbildīgas par konkrētu tehnisko noteikumu īstenošanas uzraudzību minētās dalībvalsts teritorijā;

- c) pārsūdzības līdzekļus, kas minētās dalībvalsts teritorijā pieejami strīda gadījumā starp kompetentajām iestādēm un uzņēmēju.

2. Produktu informācijas punktu darbinieki sniedz atbildi piecpadsmit darbdienu laikā pēc jebkura pieprasījuma saņemšanas, kā minēts 1. punktā.

3. Produktu informācijas punkts dalībvalstī, kurā attiecīgais uzņēmējs ir likumīgi tirgojis attiecīgo produktu, var sniegt uzņēmējam vai kompetentajai iestādei visu vajadzīgo informāciju vai apsvērumus, kā minēts 6. pantā.

4. Produktu informācijas punktu darbinieki neiekasē maksu par 1. punktā minētās informācijas sniegšanu.

11. pants

Telemātikas tīkls

Komisija saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto konsultāciju procedūru var izveidot telemātikas tīklu, lai īstenotu šīs regulas noteikumus, kas attiecas uz informācijas apmaiņu starp produktu informācijas punktiem un/vai dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

4. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

12. pants

Paziņošanas pienākumi

1. Katra dalībvalsts katru gadu sūta Komisijai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Šis ziņojums satur vismaz šādu informāciju:

- a) informāciju par saskaņā ar 6. panta 1. punktu nosūtīto rakstisko paziņojumu skaitu un par attiecīgajiem produktu veidiem;
- b) pietiekamu informāciju par visiem saskaņā ar 6. panta 2. punktu pieņemtiem lēmumiem, tostarp lēmuma pamatojumu un informāciju par attiecīgajiem produktu veidiem;
- c) informāciju par saskaņā ar 6. panta 3. punktu pieņemto lēmumu skaitu un par attiecīgajiem produktu veidiem.

2. Komisija, ņemot vērā dalībvalstu sniegto informāciju saskaņā ar 1. punktu, analizē saskaņā ar 6. panta 2. punktu pieņemtos lēmumus un izvērtē to pamatojumu.

3. Komisija līdz 2008. gada 9. maijs un pēc tam ik pēc pieciem gadiem veic pārskatu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Vajadzības gadījumā Komisija var pievienot ziņojumam priekšlikumus, lai uzlabotu preču brīvu apriti.

4. Komisija sastāda, publicē un regulāri atjaunina tādu neizsmeļošu produktu sarakstu, uz kuriem neattiecas Kopienas saskaņošanas tiesību akti. Komisija nodrošina šā saraksta pieejamību tīmekļa vietnē.

13. pants

Komitoloģija

1. Komisijai palīdz komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. pantā noteikto konsultēšanās procedūru saskaņā ar minētā lēmuma 7. panta 3. punktu un 8. pantu.

14. pants

Atcelšana

Lēmumu Nr. 3052/95/EK ar šo atceļ no 2009. gada 13. maija.

15. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2009. gada 13. maija

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2008. gada 9. jūlijā.

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

J.-P. JOUYET